

Eörsi István E. I. ÖNKÉNTES DALLAMTÖREDÉKEI ÉS KURTA DALOCSKÁJA A SZUBSZTANCIA MEGÓVÁSÁNAK FONTOSSÁGÁRÓL

1

Rádvall minden porcikád.

2

Nyesegetnének a késsel.

3

Balszerencsédet az érdem
kedved szerint gyúrja át,
hogyha — akár szétmetélten —
rádvall minden porcikád.

4

Ki másfajta dalt dalolna,
másként dalolja dalát,
ki másfajta halat fogna,
más vízre evezzen át.

5

Még a véletlened is
üssön vissza rád.

6

Lakályossá tedd a pincéd:
ezt kívánja a világ.
Képet küld, sok drága kincsét.

7

Azt szeretné, hogyha hinnéd
amit nem tudsz — *s avtidrof.*
Azzal biztat, nem esel szét,
összefog majd, mint a sróf.

8

Tervrajzként az almamagban
ott a teljes almaság:
a gyökér a mély talajban,
törzs és ág, levél, virág.

9

Ha okvetlen szenvedés kell,
tegyen azzá, aki vagy.
Nyesegetnének a késsel.

10

Bablétredre borsó is légy:
ezt kívánja a világ.
Felajánlja érte kincsét.

11

Rádvall minden porcikád.

12

Búcsúdalocská, K.-nak

Nyesegetnének a késsel,
burjánzásod nem divat —
ha okvetlen szenvedés kell,
fel ne vállald más miatt!
Kapóra jön könny és kényszer,
ha azzá tesz, aki vagy.